

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. szeptember 23.
Évközi 25. vasárnap

Az Úr szolgálata

Jézus megjövendöli szenvedését és tanítványait oktatja. A szenvedés megjövendölése háromszor szerepel, ez a második alkalom. Ebben az esetben csak a halál és a feltámadás gondolata szerepel. Ezt mondja Jézus: „Az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de miután megölték, harmadnapra feltámad.”

Három mozzanat szerepel a kijelentésben, mégpedig olyan formában, hogy nincs megjelölve a cselekvések alanya. Ki adja az emberek kezére, azaz ki szolgáltatja ki az Emberfiát? Kik ölik meg őt? Ki támasztja fel a halálból? A második két kérdésre viszonylag könnyen felelhetünk. Jézust emberek ölik meg, katonák okozzák szenvedéseit és ők feszítik keresztre. A halálból való feltámadása pedig Istennek, a mennyei Atyának köszönhető. Ő avatkozik be az események menetébe és hoz váratlan fordulatot azzal, hogy Fiát, Jézust nem hagyja a halál birodalmában, hanem feltámasztja őt az örök életre.

Az első kérdésre viszont összetettebb a válasz. Ki adja Jézust az emberek kezére? Kinek az akarata, szándéka valószínűleg azzal, hogy Jézust elítélik és megölik? Először is gondolhatunk Júdás, az áruló apostol személyére. Ő az, aki anyagi haszonért cserébe az Úr utolsó vacsorája után elvezeti a katonákat az Olajfák-hegyére, ahol elfogják őt. De gondolhatunk a főtanács tagjaira, a vallási vezetőkre, akik már jó ideje ellenfelet látnak Jézusban és keresik az alkalmat, hogyan okozhatnák vesztét. Ők azok, akik döntést hoznak arról, hogy Jézusnak, a sikeres vándortanítónak meg kell halnia, majd pedig a római helytartó, Pilátus elé viszik, hogy ő

hozza meg a halálos ítéletet. Ha megmaradunk ennél az értelmezésnél, úgy tűnik, mintha csupán az emberi rosszindulat, harag és gyűlölet következményeként kellett volna Jézusnak szenvednie és meghalnia. Ez azonban nem a teljes igazság, mert kizárja Isten megváltó szándékát. A kiszolgáltatás, az emberek kezére adás tehát Istenre is vonatkozik, aki azt akarja, hogy a Fiú önként vállalja a szenvedést és a halált, és ez az áldozat hozza el az emberiség számára a megváltást, az Istennel való kiengesztelődést.

Halálának és feltámadásának megjövendölése nem érinti meg túlzottan a tanítványokat, akik között valamiféle versengés alakul ki, azon vitatkoznak egymással, hogy ki a nagyobb közülük. Versengésük alkalmat ad Jézusnak, hogy az egyszerűsége, az alázat és a szolgálatra oktassa őket. Szavaival világossá teszi számukra, hogy mindaz, amiről beszélgettek egymással, teljes elentétben áll azzal, amire Mesterük szeretné felkészíteni őket.

Aki első akar lenni

Jézus kérdésére, hogy miről vitatkoztak, az apostolok hallgatnak, s ez a hallgatás azt jelzi, hogy szégyellik, amit tettek.

Rögtön felismerték, hogy helytelen volt cselekedetük, mert Mesterüktől nem ezt tanulták. Látszik, hogy Jézus komolyan veszi a helyzetet és nem akarja gyorsan elintézni. Komolyságát jelzi, hogy leül, magához hívja a tizenkettőt, illetve később mondanivalóját még szemlélteti is azzal, hogy egy gyermeket állít közéjük. Ünnepelesen mondja ki a lényegét: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgálója.” A kijelentés egyaránt vonatkozik órá és tanítványaira, valamint rám is.

Szolgáló lelkület

Urunk, Jézus Krisztus! A keresztény ember hivatása a szolgálat.

A szolgálat nem jelenthet senki számára olyan kényszerhelyzetet, amelyben meg kell aláznia magát mások előtt vagy amelyben emberi méltóságáról le kellene mondania. Ahhoz, hogy valaki a szolgálatot krisztusi értelemben tudja végezni, elengedhetetlen, hogy gyakorolja az önuralom erényét.

Urunk, te arra tanítottad apostolaidat és minket is, hogy tevékenységünket tekintsük szolgálatnak, és legyünk mindenkinek a szolgálói. Segíts minket, hogy az evangélium hirdetésének szolgálatába állítsuk életünket! Segíts, hogy az emberek közti kiengesztelődés és az Egyház szolgálójává váljunk!

Évközi 25.
vasárnap

Bölcs 2,12.17-20
Jak 3,16 - 4,3
Mk 9,30-37

Hétfő, Szent
Gellért püspök

Bölcs 3,1-9
Mt 10,28-33

Kedd

Péld 21,1-6.10-13
Lk 8,19-21

Szerda

Péld 30,5-9
Lk 9,1-6

Csütörtök

Préd 1,2-11
Lk 9,7-9

Péntek

Préd 3,1-11
Lk 9,18-22

Szombat, Szent
Mihály, Gábor és
Rafaél főangyalok

Jel 12,7-12a
Jn 1,47-51

Évközi 26.
vasárnap

Szám 11,25-29
Jak 5,1-6
Mk 9,38-43.45.47-48